

Piteå Golfklubb (PGK) 50 år

Historisk bakgrund, ingress mm

Utsedda att ansvara för jubileumsskriften har vi sökt/grävt i klubbens arkiv efter handlingar om klubbens tillblivelse. Vi har kammat noll. De handlingar som borde finnas om klubbens bildande liksom om dess stapplande första steg fram till några spelbara hål har inte kunnat återfinnas. Över huvud taget verkar klubbens grundare (?) inte särskilt ha lagt sig vinn om att spara handlingar för eftervärlden. Nåja, vi vill inte lägga all skuld på grundarna. Viktigast var givetvis att få till stånd några golfhål så snabbt som möjligt. Det kan också vara så att flytten av arkiv- och andra handlingar mellan klubbens olika byggnader under årens lopp inte givits högsta prioritet.

Tursamt nog visade det sig att **Rune Johansson**, medlem sedan 1964, hade i sin ägo ett 20-tal matriklar med början år 1963. (Antagligen är det klubbens första matrikel.) Ur detta material har vi plockat uppgifter och försökt bilda oss en uppfattning om vad som hände i slutet av 1950-talet och framåt.

Ytterligare några tidiga medlemmar finns kvar i livet och som kunnat berätta hur det gick till på den tiden det begav sig. De var inte i ledande ställning pga sin låga ålder men har ändå snappat upp en del av historien.

I 1971 års matrikel hittade vi också en **sammanställning** "Saxat ur protokoll och årsberättelser 1960 – 1970" till gagn för denna skrift.

(För att få en linje att hålla oss till har vi valt att i huvudsak redovisa klubbens utveckling per ordförandena under årens lopp.)

Början

Vi antar att det startade på ungefär följande sätt. (Idag vid en källkritisk granskning av erhållna uppgifter framstår vissa sakupplysningar mera som skrönor än "sanningen". Vem vet - det kanske ändå var så här det gick till i begynnelsen.)

På 1950-talet eller måhända något tidigare hade "höjdare" inom skogskoncernen SCA tagit aktiv del i tillkomsten av golfbanor i Sundsvall och Umeå. Som chef för Munksunds Pappersbruk i Piteå verkade i under 50-talet disponenten **Lennart Enström**. Han hade ett enormt intresse för golf. Han tyckte tydligen att om SCA kunnat satsa på golfen i nyss nämnda orter borde väl Piteå kunna stå på tur. Vad som sedan till en början hände bör ha varit att mark söktes.

Redan 1954 gjordes de första undersökningarna ang. möjligheten att anlägga en golfbana i våra trakter. Första aktuella platsen var i Byske, där ett nedlagt jordbruk var till salu. Men tiden var inte mogen och avståndet 50 km måhända för långt. Det dröjde sedan till **1959** innan möjliga områden i Piteå började sökas. År **1960** beslöts att område vid Nötövägen skulle inköpas. Så skedde och naturligtvis inte utan visst besvär. De pitholmsbönder som ägde marken var kända som hårda förhandlare och för att kunna "stå på sig". Det så initialt förvärvade området omfattade **dagens**

övningsfält och **hål 1**, tidigare **hål 2**, del av **dagens hål 18** och största delen av området för **dagens 9-hålsbana**.

Rätt många markägare var berörda - jordbrukare, vars utmark nog inte var den bästa odlingsmarken precis. Den bestod till stor del av tämligen vattensjuka myrodlingar. Marken var kanske inte heller den bästa för en golfbana, vilket de under åren ständiga dräneringarna sedan visat. Men vad gör man? Man "tager vad man haver" (som Kajsa Warg uttrycker det) eller vad man får köpa (och i centralt läge.) Hur initiala finansieringen ordnades kan vi tänka oss utifrån förutsättningarna ovan. Det förhåller sig dock så att **SCA** och **ASSI** vardera satsade en grundplåt om 100.000 kr. I övrigt torde ett antal Piteföretag stött golfsatsningen (efter mer eller mindre mild övertalning?) och på olika sätt bidragit vid projektstarten.

Med all sannolikhet förekom en omfattande lobbyverksamhet från Enströms sida. De tongivande i staden bearbetades helt visst för att bli medlemmar. Av första medlemsmatrikeln av år 1963 framgår också att allt vad staden hade av advokater, direktörer, ingenjörer, jägmästare, läkare, tandläkare osv fanns med. Det var naturligtvis spännande att börja med sporten i kommande. (Närmaste golfbanan för oss pitebor låg då i Boden. Den bildades 1946. Skellefteå saknade ännu bana.)

Skrönor?

Det finns naturligtvis gamla historier om hur det egentligen gick till när banan byggdes. (Sanningshalten tar vi inget ansvar för.)

Det berättades bl.a. om den nye sågverksförvaltaren som en torr sommar med stor risk för insektsangrepp på det lagrade timret febrilt sökte efter den bevattningsanläggning som fanns upptagen i inventarieförteckningen. Till slut stod det klart för honom att det han sökte var nedgrävt på golfbanan.

Vidare lär det ha förekommit att den vägansvarige på skogsföretag upptäckte vid årets slut i bokföringen att han byggt några "luftvägar" i Norrbottens inland utan att ha en aning om det.

Läsaren får själv dra slutsatser av det skedda. "Kreativ bokföring" var säkert ingen ny uppfinning vid tiden för golfbanebygget.

Konstituerande sammanträde hölls den 8 oktober **1960**. **Lennart Enström** valdes till ordförande. Av övriga styrelseledamöter kan nämnas 2:a sekr. **Inga-Greta Ringius** som fortfarande är aktiv golfare. Klubben – den 67:e i landet - invaldes i **Svenska Golfbundet** vintern 1961.

För planeringen av banan anlätades **banarkitekten Nils Sköld** från Kevinge, - en av de bästa inom sitt gebit.

Under sommaren **1960** inleddes så banbygget med omfattande dräneringsarbeten, vilka inte var klara förrän sommaren **1961**. Sedan vidtog själva banbygget. På hösten **1962**, när arbetena måste avbrytas i augusti pga ihärdigt regnande, var 5 fairways och 7 greener insådda. Trots en följande hård vinter med litet snö och mycket tjäle räknade man med att kunna spela på banan i juni 1963.

År **1963** spel under maj/juni till medio av november på 5 hål med fairways i bedrövligt skick (ogräs och tuvor) – ingen bevattning - vattnet räckte bara till greenerna.. Myggen var särskilt på hål 2 mycket irriterande. **DDT** (som myggolja!) i medförda flaskor löste problemet.

Ruffen var ett särskilt problem de första åren. Störste markägaren tillika första greenkeepern på klubben hette **Artur Renlund**. Han hade vid försäljningen av marken gjort förbehåll att han under en övergångstid skulle få bärga gräset på ruffområdena. Det innebar att ruffarna växte och växte till dess skördetid inträdde. Höet skulle sedan torkas och givetvis på hässjor i vanlig sätt, uppsatta på ruffområdena. Måhända intrikata regelproblem?

Tävlingsverksamheten började så smått detta år även om man ibland fick ringa runt för få ihop erforderliga 6 startande.

Som **driving-range** de första åren utnyttjades delar av nuvarande **hål 1** på 9 - hålsbanan.

Penningbrist uppstod under året. Banklån blev nödvändigt för att klara fortsatta utbyggnaden.

Klubbhuset stod klart på våren **1963**, dvs den åttkantiga norrbottniska **rundlogen** som flyttats från Öjebyn till klubbområdet och den hade då körbrygga till våning 2. (Den kommer Ni väl ihåg?) Arkitekten Axel Grönwall hade ritat lokaliteterna och uppförandet hade till största delen fixats av klubbmedlemmarna själva. Huset invigdes officiellt den 18 maj. Under säsongen serverades **dagligen** lunch, tillagad av allas vår **Edla Renlund**, gift med greenkeepern Artur.

År **1964** färdigställdes det sista hålet på banan, nämligen **hål 6** från bäcken upp mot nuvarande verkstadsområdet – benämnt Beloit - hålet eftersom företaget **Beloit** i samband med leverans av pappersmaskin "förmåtts" sponsra hålet.

Den **officiella invigningen** skedde lördagen den 22 augusti med att **VD:n** för **SCA**-koncernen och **VD:n** för **ASSI**, dvs hedersledamöterna **Axel Enström** och **Knut Norlin** slog ut. (Ryktet förtäljer att deras utslag inte platsade i Guinness rekordbok. Från säker källa har vi dock erfarit att ryktet om luftmissar helt saknar relevans.) Evenemanget följdes av såväl press som Radio och TV med stor publicitet. Läkare vid namn **Nils Oldby** vann invigningstävlingen.

Som särskild **trivselåtgärd** hade klubben iordningställt en **lekpark för barn** så att mammor (?) också fick möjlighet till spel.

Under år **1965** uppfördes de 4 övernattningsstugorna, som fortfarande är i drift. De var klara för uthyrning säsongen 1966.

Under år **1966** hände inget speciellt. Att dock lägga märke till är att lägst **hcp (10)** bland herrarna i klubben hade vår fortfarande aktive **Rune Johansson**. (Mycket imponerande med tanke på banans standard.) Bland damerna ledde ordf. maka **Inga Enström** med hcp 26.

Följande år har vi inte funnit mycket av speciellt intresse. Medlemsantalet ökade så sakteligt. Beläggningsen i stugorna var hög.

I **1968** års matrikel undrar ordf. Enström om tiden inte var mogen att bygga ut banan. Under tävlingsdagarna hade nämligen trängseln på banan varit stor. (**Anm.** Nåja, 31 tävlingar med totalt ca 600 deltagare gör 20 tävlande i snitt!!) Ordföranden sedan **begynnelsen** Lennart Enström flyttar till Sundsvall under 1968 och efterträddes av **Sigurd Wendleman**, disponent på ASSi.

År **1967** fanns i tävlingsprogrammet **Lilla Golfveckan** (3 tävlingar) i mitten av juli, som vi antar är embryot till **Golfveckan** i **Piteå-Luleå-Boden**. Deltagare bl.a. **Björn**

Nordberg, Boden och vinnare av en deltävling. **Björn** har upplysningsvis med den äran varit Svenska Golf förbundets ordförande under åren 2007 – 09.

År **1968** startade riktiga **Golfveckan** med 6 tävlingar totalt på de 3 klubbarna. Som mest deltog 42 spelare.

Som kuriosa kan nämnas att en av eldsjälarna i klubben sedan starten - **Åke Bodén**, då ägare av Piteå Mekaniska - utarbetat ett system för **drivingrangeverksamheten**, som medförde att ca 86.000 bollar slogs ut första året med ett netto för klubben på drygt 3.000 kr!

År **1970** konstaterar **ordf. Bodén** att många medlemmar – trots att man inte är mer än drygt 100 aktiva - lever ett isolerat liv i klubben. Den vällovliga fadderverksamheten har uppenbarligen inte fungerat på ett tillfredsställande sätt. (Anm. Ingenting är nytt under solen.)

År **1971-72** ny SCA-ordförande, nämligen **Folke Burstrand**, som upplyser att vi i landet har 112 golfbanor med ca 40.000 medlemmar (ca 350 medlemmar/klubb). Piteå har då ca 145 medlemmar – (egentligen en omöjlighet att driva klubben runt ekonomiskt med så få medlemmar och en årsavgift om 300 kr/vuxen och 425 kr för äkta makar.) Ekonomin är mycket ansträngd men stämningen i klubben god! Det hela fungerade genom stora ideella medlemsinsatser.) Jakten på nya medlemmar går trögt.

(År **1973** bildades **Norrbottens Golf förbund** (NGF), en sammanslutning av **alla** Norrbottens klubbar, dvs 4 med totalt 621 medlemmar. År **1980** bildades så **Norr- och Västerbottens Golf förbund** (NVGF), då ytterligare 2 klubbar (Umeå och Skellefteå) tillkom. Anmärkas bör att **Ola Öqvist**, medlem i vår klubb, var den förste ordföranden och innehade det uppdraget sammanhängande i 25 år. Han avgick efter 25-årsjubileet 1997. Då var antalet medlemmar 26.000. I dag omfattar NVGF 23 klubbar.)

År **1973-76** ny SCA-anknuten ordförande, nämligen **Ola Westerlund**, som strax konstaterade att ekonomin var "under isen" och hämmade nödvändiga investeringar och också påverkade banskötseln. Han införde att vid varje styrelseträff skulle "litet bokslut" redovisas. Kassören **Mats Wiklund** var måttligt road av nymodigheten. (Mats är verkligen väl värd en särskild kommentar i klubbens historia. Han innehade nämligen kassörsposten med den äran från år 1974 fram till sin alltför tidiga död år 2001. alltså i hela 28 år!! Han var en person och personlighet med sällsynt resning som levde för och med golfen. Det är inte vem som helst som får en tävling uppkallad efter sig. **Mats Wiklunds Minne** heter den. Nu vet ni varför. Spelas på senhösten.)

Under dessa år anslöt sig klubben trots de stora kostnaderna till kommunens VA-system. Nuvarande klubbchefen **Ulf Åberg** gjorde 1976 entré bland "vuxna" och hamnade i Ban- och tävlingskommittén.

Härefter 2 resp. 1 år med **Tage Skoog** och **Rune Johansson** som ordförande med sedvanliga medlems- och ekonomiproblem.

År **1980- 82** ånyo **Ola Westerlund** på pallen. Problem, gissa vilka? Bankkulder till hög ränta tyngde. För att minska trycket på klubben tillskapades ett reverssystem på

så sätt att ca 20 medlemmar stod som låntagare i bank och betalade räntorna medan klubben under ett antal år svarade för amorteringarna. (Kostnaden för långivarna var begränsad. Ni kommer väl ihåg att marginalsatten på den tiden var 80+ %.) Efter dessa 3 år avgick ordf. då den "lagvigda" var trött på att efter varje klubbbesök få hem en make på dåligt humör. (Medlemmar som "gnällde" om allt som borde göras och som någon (annan) skulle göra frestade på tålamodet. "Nånannanismen" var redan då ett känt begrepp.)

Åren **1982-83** fungerade **Lars Widman** som ordförande och medverkade bl.a. till att beslut fattades om tillbyggnad med ytterligare en åttkantloge.

Åren **1984-88** tog ASSI i form av **Rolf Edlund** över styret. Vi minns att han var en mycket idogt arbetande ordförande med idéer; bl.a. initiativtagare till "Blå rummet" och såg till att tillbyggnaden slutfördes. Under hans tid skaffades vertikalskärare till fairways. Vid första körningen klipptes alla styr- och elkablar till bevattningen av med som följt tidskrävande reparaten. (Vid sin flytt till Grums utnämndes Rolf till **Hedersmedlem** och är nu glad pensionär.)

Tankar på 18 hål tog ny fart. Planerna tog form under ledning av **Esse Hellsten** - ordförande **1989-90** – och entreprenör för utbyggnaden antogs.

År **1991-92** leddes klubben av **Bengt (Sport) Johansson**. (Klubbens andre **Hedersmedlem**.) Vi hade hört talas om begreppet "arbetande styrelseordförande" och kunde nu med egna ögon se vad det innebar. Under dessa 2 år fanns Bengt ständigt närvarande iförd blåställ och verktygslåda, utförande allehanda reparationer på anläggningen. Banutbyggnaden fortgick i övrigt programenligt.

Bygget skedde på löpande räkning och - såvitt vi nu förstår - utan detaljerade programhandlingar. (Å andra sidan skulle noggrann projektbeskrivning tagit tid och kostat "skjortan" utan att för den skull bli fullständig.) Det var upplagt för ekonomiska problem och vi har hört talas om att klubben i slutet av 1993 på några timmar när stod på konkursens brant.

Vid den tiden -**1993** - hade "bankmaffian" i form av **Ove Marklund** övertalats att ta över rodret. (Han är när detta skrivs alltså efter 17 år ordförande och har med hjälp av goda medarbetare lyckats föra PGK till ett för golfklubbar i Norrland unikt ekonomiskt läge – klubben har idag inga medlemslån, är skuldfri i övrigt och bygger om och ut med egna medel. Vägen dit har dock varit mycket lång och törnbeströdd.)

År 1993 efter färdigställande av utbyggnadsetapp1 – **nya hålen 2 – 9** – damp utan förvarning en slutfaktura från entreprenören ned på styrelsens bord. Den var på nära 350.000 kr! Inga pengar fanns i kassan. Efter många invändningar och långa förhandlingar tvingades klubben ändå acceptera kravet och betalade under 1994. Hur? Givetvis med utökade lån.

År **1995** fick klubben av Vägverket ett hus som flyttades och blev **personalbyggnad**. En annan "milstolpe" i klubbens historia det året: **Ulf Åberg** anställdes som **Intendent** och klubben gav sig in i "snösvängen" och tjänade pengar under "vita" delen av året. Den verksamheten bedrivs fortfarande.

År **1996** förslag på utbyggnad till **27 hål** samtidigt som styrelsen diskuterade en ny kreditgräns om 7,5 Mkr!! Oklart om ansökan fullföljdes.

År **1997** påbörjades så bygget -mot s.k. **Granolmen** - och nu i helt egen regi. Ekonomin har repat sig och sägs t.o.m. vara god. Snabbt tillfrisknande!
 Klubben hade från tid till annan varit utsatt för **inbrott** och nu senast blivit av med sina datorer. Det var väl i och för sig inte så farligt men klubben hade **ingen som helst back-up!** Medlemsförteckningen med dryga 2000 namn var i och med detta borta. Kassören Mats Wiklund hade ett drygt jobb att återskapa grunduppgifterna. (Det sägs i IT-kretsar att riktiga karlar inte behöver någon "back-up" men dom får gråta ibland.) Datasäkerheten är efter den händelsen på högsta nivå i klubben. Detta år byggdes (av Ulf Åberg) också en korthålsbana på och för **Pite Havsbad**. Den drevs av vår klubb ett antal år på uppdrag av Havsbadet och med gott ekonomiskt utfall för klubben.

År **1998-99** normal klubbverksamhet vid sidan av banutbyggnaden, som besvärades av ymnigt höstregnande. Arbetet låg nere långa tider. Ekonomin påstås alltjämt vara under kontroll. (Sponsorspengar?) **Fikastugan** mellan hål 9 och 10 uppsattes. Medlemsutvecklingen god. Detta år (-99) gjorde också "**soft spikes**" sitt intåg.

1998 är ett märkesår för golfklubben. För första gången i klubbens historia ställde klubben upp med ett **damelitlag** i SGF´s seriespel. Dessutom sommaranställdes två ungdomar som skötte klubbens första golfskola. Golfskolan har därefter blivit årligen återkommande.

År 1999

Lennart Enström, klubbens initiativtagare och **förste hedersmedlem** avled den 8 mars 1999 i Helsingborg 76 år gammal.

År **2000 den 12 augusti** i samband med **klubbens 40-årsjubileum** invigdes så **27-hålsbanan** med pompa och ståt. Bland deltagarna såg vi **Hilding Holmkvist** (Piteå Havsbad) och **Anders Sundström** (Kommunalråd) "spela" med juniortalangerna **Camilla André** och **Frida Nilsson**. Resultatet är hemligstämplat men öppningsslaget slogs av 12-åriga Frida. En lång och rak drive från herrtee.
Svenska Golfbundet genom Britt Hogenstedt Luleå GK) och, **NVGF´s** ordförande Roland Nilsson (Bodens GK) sällade sig till hyllningskören.
 Andra deltagande kändisar var **Bo Kasper**, **Stefan Persson** (hockeyproffs) och TV4´s **Peter Engh** och **Ola Wenström**, som invigde med 18 hål.
 Vid invigningen stack ordf. **Marklund** inledningsvis ut hakan ordentligt genom att säga att klubben om 10 år skulle ha en 36-hålsanläggning!!
 Detta år anställs ungdomstränare på heltid och blir liksom övriga anställda under lågsäsong diversearbetare (oftast som ban- eller byggnadsarbetare).
 Klubben mottar **SGF:s miljödiplom nr 7**. Miljökommittén tillkommer i klubbens nya organisation. Ekonomin fortsatt god.

Piteå Golf AB såg dagens ljus detta år – helägt av klubben och tillkommet för att klubben vid banutbyggnaden skulle kunna tillgodoräkna sig momsavdrag.
Intendenten Ulf Åberg blir det året **klubbchef** och **VD** för bolaget. En post som han fortfarande med den äran bekläder.

Åren 2001 – 2003 koncentreras arbetet kring rensning av skogspartier på 18-hålsbanan så att klippning delvis kan ske med ruffklippare och vidare på förbättring av 9-hålsbanan som har par 33.

2004 inleds ett **samarbete** med golfklubbarna i Skellefteå, Luleå och Boden där två deltävlingar på Minitouren årligen skulle arrangeras. Efter tre år bryts avtalet av Luleå GK med hänvisning till ekonomiska problem. Planer på öppnande av regionalt golfgymnasium i Piteå stupar på att Strömbackaskolan är "fullbokad". Nytt övningsområde vid 9-hålsbanan påbörjas. Frågan om eventuell utbyggnad till 36 hål utreds och planerna läggs på is.

Ungdomstränaren återgår till eget företagande vilket på ett negativt sätt kom att påverka kommande ungdomsverksamhet.

2005 har ytterligare mark upplåtits av Piteå kommun och ombyggnaden av 9-hålsbanan till **par 36** påbörjas. Damernas omklädningsrum renoveras.

2006 – 2007 koncentreras arbetet på utbyggnad av 9-hålsbanan samt standardförbättrande arbeten på hela anläggningen. Bland annat påbörjas ny bansträckning på hål 1 och 5 på 18-hålsbanan.

Sommaren 2007 invigs det **nya** övningsområdet och den **nya** 9-hålsbanan. **Mikael Renberg** (hockeyproffs) slår öppningsslaget med sin "trätrea". Förmodligen det längsta av alla invigningsslag i klubbens historia men inte lika rakt som Frida Nilssons.

2008 fattas beslut om ombyggnad av herrarnas omklädningsrum och utbyggnad av restaurangen på bottenplanet. Styrelsen påbörjar beredning av frågan om eventuell nybyggnad av "**Piteå Motell**". Golfrestaurangen drivs sedan något år i egen regi och är för första gången öppen hela året.

Våren 2009 fattar årsmötet enhälligt beslut om byggande av motellet. Byggandet påbörjades dagen efter beslutet och motellet stod klart till Midsommar. Beläggningen har hittills varit god.

Kökspersonalen har det "svettigt" och serverar betydligt fler lunchgäster per dag än budgeterat. Köket kommer att byggas ut under vintern 2009/10.

Betr. **klubbens utveckling** härefter fram till dags dato finns det i och för sig mycket att orda om men vi begränsar oss till att nämna **att** övnings- och korthålsbana har byggts färdig, **att** 9-hålsbanan snart är en klar utmaning, **att** klubbens flickor är ledande i Norrland, **att** juniorverksamheten för tjejer och killar är i "världsklass" osv. Det finns alltså mycket att glädjas åt men också nya utmaningar att ta tag i. Vi fixar det. Vi har "musklerna" att bygga vidare.

En starkt bidragande orsak till att alla bitar verkar falla på plats för oss är givetvis allt stöd vi under årens lopp fått från näringslivet, handeln, banker, sponsorer, privatpersoner och inte minst från Piteå kommun. Vi hade inte klarat det utan alla dessa krafter på vår sida.

Å andra sidan: utan en under många år duktig och engagerad klubbledning liksom personal på bana och i restaurang skulle klubben och banan inte ha den standard och kvalitet den nu har.

Restaurangverksamheten

För en väl fungerande golfklubb är **19:e hålet** ett måste. Det insåg också klubbledningen redan 1960. Naturligtvis då en servering i blygsam skala. Medlemmarna var ju inledningsvis inte så många. Som ansvarig för verksamheten anställdes **Edla Renlund**, gift med **Artur** – (klubbens första greenkeeper och tidigare markägare/jordbrukare). Hon skötte med den äran verksamheten fram till 1972. Vinstkrav ställdes knappast från styrelsens sida. Det viktiga då som nu var – förutom det rent lekamliga – att ge möjligheter till en klubbverksamhet värd namnet. Efter Edla inleddes en äventyrlig tid ömsom med anställd personal, klubbhus-kommittéer med ansvar för driften, klubbmedlemmar som i vinstsyfte drev serveringen, entreprenörer i branschen osv. Omsättningen tycks dock alltför liten för att få verksamhet med anställd personal lönsam. Klubbens önskan om öppethållande sammanföll sällan med krögarens uppfattning om lämplig morgonstart och stängning, vilket särskilt vid större tävlingar vållade problem.

Under sista åren har restaurangen drivits i klubbens regi. Den lösningen har förhoppningsvis kommit för att stanna. Såvitt vi kunnat finna är det en effektiv, ekonomisk lösning med kombinerad servering och tidsbokning mm under golfsäsongen. Under 2008/09 prövade man dessutom med året om servering som verkade fungera utmärkt och med mycket god kundtillströmning. Restaurangen har "gott rykte". Den nyligen färdigställda utbyggnaden av restaurangdelen har varit "ett lyft" och antalet gäster har ökat "lavinartat".

Hur välja ordförande i en golfklubb?

Det sägs ibland att chefer gör minst skada när de är borta från jobbet. Vi vet inte om det gäller "grundaren" Lennart Enström men säkert är nog att han lade ner mycket tid under sina år i styrelsen - måhända också arbetstid – på att ordna så att också Piteå fick en golfbana till glädje för industrierna och invånarna.

Hur det nu är med den saken var det ett stordåd att få "omgivningen" att tända på något så udda som en golfbana i det på den tiden mycket "röda" Piteåområdet. Vi har väl alla hört uttrycket "moderatbandy" om golf. Tack och lov har inställningen till sporten svängt. Vårt förhållande till den nära omvärlden är numera mycket gott. Vi kan sammanfattningsvis helt visst konstatera utifrån medlemsantalet (se tabell nedan) att de första 20 -25 åren inte kunde vara någon "dans på rosor" ekonomiskt sett. Det var nog nödvändigt att ha stabila företag i bakgrunden "i fall att".

I stort innehades **ordförandeposten** under de första 30 åren av företrädare för **ASSI** och **SCA** för att nu sedan 17 år ha övertagits av företrädare från **bankvärlden**. Vi konstaterar att denna förändring särskilt för ekonomin men också för klubbens utveckling i övrigt varit i högsta grad positiv och då också till nytta för klubbmedlemmarna.

Klubbmeriter att vara stolt över.

Golfklubbar har ju inte minst på våra breddgrader problem med gräs- och inte minst ogräsväxtlighet. De bekämpningsmedel som förr användes mårde säkert inte alla småkryp i vår herres hage så väl av. Det blev alltså nödvändigt för **Golfsverige** att anpassa sig till skärpta miljökrav så att det måhända fläckade golfryktet inte led

ytterligare skada. **Piteå GK** med dåvarande greenkeepern Stefan "Jocke" Johansson som drivande tog till sig de nya strömningarna och började modernisera banarbetet och snart så miljövänligt att klubben år **2000** fick SGF's **Miljödiplom nr 7, det första i Norrland.**

De flesta medlemmar har väl lagt märke till mängden ungdomar, knattar på banan under förmiddagar sommartid. 100-talet av dem "sliter" med sina unga ledare med de första stapplande stegen in i golfen. Det har också uppmärksammats på "hög nivå" i GOLF Sverige, medförande att klubben år **2007** fick **Gulddiplom för den juniorvänliga anläggningen.**

Från gamla matriklar

Nedan förtecknas medlemmar "invalda" mellan åren **1960 - 70** och som fortfarande är aktiva golfspelare i klubben.

1960: I.G. Ringius (i första styrelsen!)

1963: Henrik Wallsten

1964: Folke Burstrand, Per Forslund, Rune Johansson

1965: Lennart Blom

1966: Birgitta Johansson, Gertrud Pettersson

**1968: Britt-Marie Burstrand, Gun Westerlund,
Thomas Wirén, Eva och Ola Öqvist samt
Bengt (Sport) Johansson (hedersmedlem)**

1969: Peder Lundin, Bertil Mellgren, Tage Skoog, Ola Westerlund

1970: Åke Thunholm

(Det fordrades på den tiden rekommendation från medlem för att kunna inväljas i klubben!!)

Medlemsutvecklingen under åren

(Antalet avser endast **närboende** och **exkluderar** distansmedlemmar, som dock under kortare perioder varit betydande till antalet.)

År	S:a medlemmar	År	S:a medlemmar
1961	68	1975	182
1962	89	1980	225
1963	104	1985	
1964	106	1990	900
1965	132	1995	1374
1966	143	2000	1400
1967	164	2005	1450
1970	196	2009	?

Bilagor:

Förteckning över ordförande, banchefer, tränare
Klubbmästare

Första klubbvisan för 9 hål + tillägg till 18.
Ronny's blues.
Bilder?